

N:o 94.

Af herr **J. Johnsson** i Bollnäs, om ändring af 17 och 24 §§
bevillningsförordningen.

Under förlidet års riksdag hemställde jag i afgifven motion, att Riksdagen måtte i kongl. förordningen angående bevilning af fast egen-
dom samt af inkomst den 3 december 1897 stadga viss påföljd för urakt-
låtenhet att lemna de uppgifter till taxeringsmyndigheterna, hvilka det
åligger bank att afgifva beträffande sådan inkomst, som vinnes genom
idkande af bankrörelse å skilda orter, samt att dessa uppgifter måtte af-
fattas i enlighet med de principer, som ligga till grund för de i bevill-
ningsförordningen i förevarande hänseende redan stadgade föreskrifter.
Bevillningsutskottet beslöt i anledning häraf att tillstyrka, det Riksdagen,
för vinnande af nödig rättelse, måtte besluta ett tillägg till 17 § i om-
förmälda förordning, hvilket förslag jemväl blef af Andra Kammaren an-
taget. Då emellertid utskottets förslag icke vann Första Kammarens bifall,
förföll frågan.

Då det är af vigt, att bestämmelser, som äro afsedda att ordna den
kommunala beskattningen af sådan inkomst af bankrörelse, som drifves å
skilda orter, varda till efterlefnad gällande, lära restriktivare bestämmel-
ser än de nu gällande böra införas för att vederbörande skattskyldige må
bringas till insigt derom, att meddelade föreskrifter måste iakttagas. Kan
man med fog fordra, att, för vinnande af en så vidt ske kan rättvis be-
skattning, de skattskyldige i allmänhet må hafva till åliggande att till
taxeringsmyndigheterna ingifva exakta uppgifter angående deras verkliga
inkomster, så lärer detta i än högre grad gälla inkomster af bankverk-
samhet, och det är af vigt, att Riksdagen häfdar den grundsats, att stad-
gade bestämmelser till ledning för taxeringsmyndigheterna gälla icke
allenast de mindre inkomsterna, utan jemväl de större, samt att idkare af
bankrörelse icke äro från denna allmängiltiga regel undantagna.

På grund af det anförda och med åberopande af de motiv, som jag i nämnda motion tillåtit mig anförä, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att §§ 17 och 24 i kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 3 december 1897 skola erhålla följande förändrade lydelse:

§ 17.

1 mom. Uppgifter beträffande inkomst af rörelse eller yrke, som drifves på två eller flere orter, skola särskildt angifva, huru, enligt den skattskyldiges åsigt, det beskattningsbara inkomstbeloppet bör fördelas på en hvar af de orter, der enligt 12 § inkomsten bör beskattas.

2 mom. Bank, som drifver rörelse å skilda orter, vare skyldig att, till ledning för taxeringen, lemna fullständig uppgift å de belopp, som enligt månadsrapporterna balanserats; och böra dessa rapporter innefatta uppgift å hela in- och utlåningsräkningarna, som förmedlats å hvarje särskildt kontor såväl vid hufvudkontoret som särskildt för afdelnings- och kommissionskontor.

§ 24.

1 mom. Underlåter någon att inom stadgad tid — — — — — upplysningen skolat afse.

Hörsammas icke sådan anmaning, som i 22 § 1 mom. sägs, och afser den samma uppgift, hvarom i 15 § och 17 § 1 mom. stadgas, skall den försumlige böta ett belopp, svarande mot tio procent af den bevillning, som inom beredningsdistriktet varder den skattskyldige påförd för den inkomst, som uppgiften skolat afse.

2 mom. Uraktlåter bank, som drifver rörelse å skilda orter, att inom stadgad tid afgifva enligt 17 § 2 mom. föreskrifna uppgifter, eller befinnes aflemnad

uppgift vara ofullständig, böte 300 kronor och hafve jemväl förlorat rätten att fullfölja talan öfver det beslut, som i fråga om samma beskattningsåtgärd fattats.

3 mom. Gitter den uppgiftspligtige visa giltig ursäkt för underlåtenheten, ege de i denna § stadgade påföljder icke rum.

Stockholm den 27 januari 1902.

J. Johnsson.
